

Mariager (H. P. Hansen) brugte om Arkitekten og Arkitektens Planer, var meget for stærke. Jeg kan i alt Fald ikke underskrive de Udtryk, han brugte. Det, jeg vil sige et Par Ord om, er imidlertid ikke dette Spørgsmaal, men Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal kalde denne Institution „Anstalt“ eller ikke. For de andre Spørgsmaals Vedkommende kan jeg slutte mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt. Det er jo ikke noget verdenshistorisk Spørgsmaal, det her drejer sig om, men Navnet har dog sin Betydning, og jeg vil derfor dvæle et Øjeblik derved. Det forekommer mig, at man her skulde gøre et Forsøg paa at forlade Ordet „Anstalt“, som er et grimt tysk Ord, og saadanne bør vi være paa Jagt efter overalt, hvor vi kan være det. Der er et Mindretal, der har foreslaaet, at man i Stedet for Ordet „Anstalt“ skulde bruge Ordet „Asyl“. Men der er den kedelige Ting ved Ordet „Asyl“, at det er et fremmed Ord ligesom Ordet „Anstalt“, ja næsten et endnu værre Fremmedord. Og selv om den ærede Ordfører for Asylisterne — havde jeg nær sagt —, jeg mener den ærede Ordfører for dem, der ønsker at bruge Ordet „Asyl“ (Munk-Poulsen), smiler nok saa meget, kommer han dog ikke bort fra, at dette Ord er et Fremmedord, og det kan nu en Gang ikke nytte noget at jage eet Fremmedord paa Porten og lukke et andet ind i Stedet for.

Det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen) sagde, at Ordet „Asyl“ betød „et Tilflugtssted“, og dette er ogsaa rigtigt nok. Ordet „Asyl“ er et græsk Ord, der kommer af „asylon“. Men det betyder i vort Sprog, efter at det har faaet Hjemsted hos os, et Tilflugtssted for Børn. Man har Børneasyl, og hvis det ærede Medlem, som synes at være saa godt hjemme i vor Ordbogslitteratur, vil se efter i Dahls Ordbog, vil han se Ordet „Asyl“ oversat ved Ordet „Børnely“, og det forekommer mig, at det vilde være urigtigt nu at give dette Ord en Betydningsudvidelse og lade det betegne et Opholdssted for de aandssvage, der er længst nede. Derimod forekommer det mig, at man i Ordet „Hjem“, som Flertallet har foreslaaet, har fundet netop den rette Betegnelse. Det ærede Medlem fra Thisted sagde, at det var et smukt Ord, et dejligt Ord, og det kan vi alle underskrive, men det ærede Medlem kan dog ikke være uvidende om, at man bruger dette Ord ikke blot i den snævre Betydning, hvori vi holder mest af det, men ogsaa i en videre Betydning. Et

Hjem kan godt betyde et Opholdssted for mange. Vi har en Række af Eksempler paa, at Ordet „Hjem“ netop har denne Betydning. Maa jeg blot nævne nogle faa Eksempler. Jeg skal nævne Hjemmet for arbejdsdygtige blinde Kvinder, Arbejdshjemmet for Døvstumme, Hvilehjemmet for Lærerinder, Børnehjemmet Kana, Københavns Arbejdshjem, Frederiksbergs Arbejdshjem, Fraenkels Alderdomshjem, Lindenvangshjemmet, Postbudenes Alderdomshjem, Københavns Sygehjem, Soldaterhjem, Sømandshjem, Missionshjem o. s. v., o. s. v., en hel Række af Navne, hvor Ordet „Hjem“ betyder Opholdshjem for mange, og hvor den Betydning, som Ordet ellers har, ikke er til Stede. Jeg vil derfor meget anbefale, at vi ombytter Ordet „Anstalt“ med Ordet „Hjem“, som er et godt dansk Ord, og vi bør dog en Gang imellem her i Rigsdagen have Øret aabent for de gode danske Ord. Jeg vil altsaa meget fraraade at stemme for at ombytte Ordet „Anstalt“ med et nyt Fremmedord, med Ordet „Asyl“, som efter mit Skøn er et Ord, der aldeles ikke passer her.

Rørdam: Jeg skal ikke komme ind paa, om man skal kalde denne Indretning — for at bruge et neutralt Ord — en „Anstalt“, et „Hjem“ eller et „Asyl“. Det er gaaet mig saaledes, at da jeg hørte det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) argumentere i Udvalget, var jeg tilbøjelig til at slutte mig til ham og mente, at vi burde bibeholde Ordet „Anstalt“. Saa foreslog jeg imidlertid selv, at vi skulde kalde Indretningen et Asyl, men der var ikke nogen, der vilde slutte sig dertil, den Gang jeg stillede dette Forslag, og saa gik jeg over til de Herrer, som vilde kalde Anlæget „Hjem“, og nu staar jeg saaledes, at jeg i og for sig kunde kalde det for, hvad det skulde være. Jeg mener, at det er ikke Navnet, det kommer an paa, naar blot Indretningen bliver god, og derom vil jeg sige, at det danske Folketing, særlig naar det gælder denne Art Spørgsmaal, er umaadelig godmodigt. Der har i Udvalget været en Følelse oppe af, at vi trænger til at faa en saadan — lad mig sige — Anstalt for aandssvage, og at vi derfor gik med til dette Lovforslag, skønt der har været meget skarp Kritik overfor det. Denne Betænkning, som er skrevet i blide og urbane Former, indeholder i Virkeligheden en overordentlig streng Kritik.

Det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen) sagde, at der i Udvalget havde været en meget pinlig Situation.